

L'orgue no està d'orgues

Il·lustració: Laura Estrada.

L'orgue de la Seu se'ns ha fet vell, si bé l'any 1957, quan va ser comprat a l'Abadia de Montserrat en substitució de l'orgue originari, ja ho era, de vell. D'aleshores ençà, l'instrument ha patit diverses intervencions, però ja se sap: «cassola vella, bony o forat». Segons els restauradors, per rehabilitar-lo com déu mana caldria una inversió d'uns quants milers d'euros. Per això la comissió impulsora del projecte acaba d'endegar una campanya de mecenatge (<http://orguecatalunya.cat/>), adreçada a empreses i particulars. Llàstima que la situació actual no sigui la mateixa de fa cent anys, quan a canvi d'un donatiu podies comprar uns pams de cel. Ara, a canvi de cent euros pots apadrinar un tub petit, o un registre, per dos mil. Si tu vols, té l'atractiu que, una vegada hi hagi l'orgue reparat, pots explicar als nets que aquell si bemoll sona tan bé perquè tu l'has pagat. Però un cop a l'altre barri, en tiraràs un bon tros a l'olla, del si bemoll o del fa sostingut! D'altra banda, es preveu que la intervenció es perllongui més enllà d'un any, temps durant el qual -i per suplir l'absència de l'orgue- es podria optar per adquirir una Alexa, aquella mena d'altaveu intel·ligent que, amb la paciència i l'eficàcia d'una majordoma, et complau en gairebé tot el que li demanes. Tant pot oferir-te una fuga de Bach com el Rèquiem de Mozart o el Virolai. I posats a fer, t'estalvia l'organista, la

